

מציאות בושכת

לפני שש שנים יצא **רונן דוד** לשירות מילואים בשטחים, ושב אדם אחר. התקף פסיכוזה שעבר שם, ואשר בעקבותיו הגיע עוד התקף, שינוי לחלוטין את חייו. אשתו עזבה אותו, הוא הוכר כנכה צה"ל, ונאלץ לאסוף את השברים ולהתחליל הכל מחדש. היום, נשוי בשנית ואב לילדה, הוא חושף את סיפורי האיש בספרו "פסיכופריה" ופועל למען נפגעי נפש אחרים

עתידו לפניו, הפר לאדם הנושא עליו תווית של מיחלה פסיכיאטרית, נזוב עלידי אשתו, נאבק להכרה של שליטנות הצבע במוחתו, והוכר כנכה צה"ל, והцентр לאסוף את שבריו אחד לאחר.

"זה נשמעו קשה וו הייתה נפילה קשה", אומר רונן דוד (36) היום, כשהוא נשוי בשנית ואב לילדה, עובד במקצועו, פעיל במסגרות שונות של חולין, נפש, וחובק את הספר "פסיכופריה" (הוצאת "תמוז", 36), שמספר את סיפורו. "אבל תלוי מה אתה עושה עם הדברים. במקומות להסתיר ולישוקע, החלתי לצאת עם הרבירים החוצה ולהראות לכלום שיש חיים אחרי התקף פסיכוטי, והם יכולים להיות טובים".

הוא יlid צפת, צער בין שלושה אחים, עבר ילדות רגילה, כולל

מאת צפורה רומן

צילום: עדן אדר

פירות המילואים, שאליו יצא רקיז של שנת 2000, לא היה אמר לו היה שנה מאוחרם. סרן (מייל) רונן דוד, או בן 29, מהנדס מכונות במקצועו האוחרי, אהב את הצבה. לא סתם שירות שש שנים קצץ שרים בסדרי ובכבע ועשה תפקידים מגוניים. אבל הפעם השתבשו העיניים. בامي צעקת התקופת המילואים לכה בתקף פסיכוטי, נלקחת היישר מהשרא לבת-חולין לחולי נפש, וכל חייו קיבלו מפנה דרמטי. מבחר צער, נשוי, שכלה

והמשך▶

הסמכ"ד במוצב. הוא ביקש שאספור לו את הגשה, ואמר: 'רונן, תירגע. סע הביתה לכמה ימים, תנוח, תחתוש ותחור אליינו'.

"הטייעו אותו הביתה בג'פ צבא ובקבל הולעקו את אשתי. כשהיא ראתה אותו חיוור, על סף התישבות, כי לא אכלתי ולא שתיתי, היא הודיעה להאג הצבאיathy שחייב אותה לא לקבלת אותו במצב כזה. היא הסעה אותי בית-

החולמים כשהפגין הצבאי מלווה אותנו. "לא הסכמתי להישאר שם. עצקי שני היב לחזור לחילים של, אבל העכבר או מוסכת בדיוקן, כדי לשולב סיבות פיזיולוגיות, ואופחות לאחנון. בעבור יומי-שלשה החליטו שמדובר בבעיה نفسית, שבאותו שלב לא נתנו לה שם, והעיבו אותו לבית-חולמים פסיכיאטרי, מלווה בשוטרים צבאיים. לא הבנתי מה רצאים ממש, למה אני באזקים. בסך הכל, רציתי לחזור לחילים של".

"אשתי אמרה לי: אני הולכת"

תחללה אושפו במחלקה סגורה וכעבור ימים ספורים הועבר לפתחה ואך ייאן לופשות בבית.

• מתי התחלה להבini מה קורה לך?

"שחוותי מתחם החופשות שאל אותה אחד המטפלים 'אם אתה עשית שטויות? דמיינת כל מני דבריהם או תרע לך שהיית לך והמוטטות עצם'. או הבנתי שהיית לית בתמוטות עצבים. שאלתי, כמובן, את אשתי ואת הורי, אבל אף אחד מהם לא הגיד זאת כך. הם אמרו שעברתי משבר. בסופו של דבר, אחרי שחוורתה, הגעתו לוופא בקופת-חולמים והוא אמר לי: 'עברת התקף פסיכוטי חריף'. חיפשתי לבית-חולמים פסיכיאטרי, מלווה בשוטרים צבאיים. והתקפים פסיכוטיים, וראיתי שהסינים אצלי היו והם'."

• אתה יודע ממה זה בא?

"זה יכול להיגע למקום מסוים, וזה קורה לשולשה אחוזים מהאוכלוסייה. סביר להניח, שהוא קורה לי בגל הלץ והמתה שנפלו עליו. פסיכואה היא באיזשהו מקום הקו האروم של הנפש, שאומרת 'אני לא יכול יותר'. הייתה תמיד טרי פום מאור עסוק, לחתמי הכל על הכתפיים שלי, לא האצלתי סמכיות ועשית הכל לבני. ברגעה כרעתית תחת המותחים והחלצים, עד שקרסת'י". עוד במוחלך האשפוז הפסיכיאטרי זומן לוועדה רפואית מטעם הצבא והותק לטחויר לו את הפרופיל הבהירותי ל-21. "זה היה עוד משבר, כי הייתה חדר מוטיבציה", הוא אומר. ים לאחר שחוורט מהאשפוז חזר לעובודה. חודשים אחר-כך עברו בני הוג

פעילות רגוניות בחוגים ובגירות ריאלית. בuit שירותו הצבאי הכיר את מי שהייתה אשתו הראשתו.

"זו הייתה אהבה גדולה מאוד", אומר רונן. "אחרי השחרור תכננו את עתידי דנו, גדרנו יחד ועשינו יחד מכינה לאוניברסיטה. היא הalcת להלוך למדוד חינוך ואני החלטתי למלילה שזקנים טפוח ורטויימר להכשרה אנשי מפתח בתעשייה". הם נישאו ב-1997, כשזהה בן 27.

לקראת סיום לימודיו ראה בעיתון מודעה שצדה את תשומת לבו. שירות המדינה חיפש אנשים שיתלבבו בששייה והרעיון קם לו. הוא עבר בחצלה מבחן עיוני ווגנוני, והתקבל לקורס. אז כבר ידע, שהוא מועד לתפקיד ביטחוני בחו"ל, "ההרעין לחיות מספר שנים בחו"ל ולראות עולם, מארך קם לו. אשתי ואני ציינו לנודות ונוצרות והיינו מוכנים להקליב את ההוויה. במהלך הקורס הגעתי הביתה רק לטופי שבוע, אבל זה נחשב בעינינו כהשכעה ל��ירת התפקיד המיחול".

האכבה הגיעה והז' שנה אהורי תחילת הקורס, כשהוחלט להעבירו לתפקיד אחר מוח שיוודר לו. "החלמתי לעובד ולהזמין למקרה מיוחד של, הנדרת מכרנת. אשתי תמכה בנסיבות, אבל הייתה נאכבה מארה. גם אני מון הסטם".

"יהה לך סולט בראש"

כשהנה לאחד מכך נקרא לשירות מילואים, לפועלות מבצעית בשטחים. זה היה הורדים מספר לפני פרוץ האינתיפאדה השנייה.

"הייתי בלחץ, בغال הבית שבנינו, בغال הטרומה של עזיבת הקורס, בغال שתי הפלוגות שהצטרכתי לפוך עליון - והכל התרץ לי ביום אחד", הוא מספר. "שבועיים לאחר תחילת המילואים הפסקי לישון. ממש בכת אחת. פתאום לא הרגשתי צורך בשינה. נכנסתי לאקסתו של פעלות, הרגשתי אשני היב לאח זאת כל חומן לשתח, לראות מה קורה. וכשה'פ' יצא לסיור, כי הפעלתו אותם בלילה ובימים, מסביב לשעון.

"הוצאות רצה לומר לא הבין מה קורה אליו, ולוי היה סולט בראש. הבנתי כאילו חולכים להסכם שלום, אבל סימנים בשטח הראו לי שכайлו חולכים למלחמות. אחר-כך הבנתי שגם היה תוצאה של התקף הפסיכוזה, שכבר היה בעצומו. אבל או עד לא ידעתי. בראש של היתה מציאות אחרות, וכשמשיחו נסה להגיד לי 'שאנטי טועה, לא קיבلتן'. מבחינתי, ככל היו לא בסדר ורק אני צודק. הייתה ביטה שכל מה שאני חשוב וראוה זו האמת ואין אחרת.

"הפסקי לישון. נכנסתי לאקסטה של פעלות, החילונים שאיתוי לא ישנו, כי הפעלתו אותם בלילה ובימים, מסביב לשעון. הבנתי כאילו הולכים להסכם שלום, אבל סימנים בשטח הראו לי שכайлו הולכים למלחמות. אחר-כך הבנתי שגם היה תוצאה של התקף הפסיכוזה"

"באחד הימים של הסיורים הבלתי פסוקים פקרתי על החפק'ק להסידר שכ' פ'ץ' וככבי מגן, כי הולכים לשלים ואין בהם צורך. אני הורגת את של', החילונים גיחכו בינויהם ולא היסרו, כובען. לעומת זאת ניגש אליו אחד הקצינים וריצה למגנו מני 'זאת לטסior. הוא אמר לי: 'תנו, גם החילונים עייפים', אבל לא הצליח לשכנע אותו ושוב צבאן. מדי פעם, כשהיינו חורדים למוצב, ישבי תי בתמל'ול' ועשיתי טלפונים לחילוני הפלוגה שכיבלה על עצמה להוביל את השלום. בראש מוסים התקשרתי גם לאשתי, שתבוא למוצב, כי הולכים ל��ירת משוח".

• החילונים לא דיווחו שימושה לא בסדר עם המפקד? "נראה שכן, כי כעבור יומיים, כשחוורת מסיר של פיתוח ציר, חיכה ל-

לבitem החדר. החיים חזרו, לבארה, לשגרה. "בחורש הראשון לא תפקודי בענודה. בהתייחס במחשב, נרדמתני, הייתني חסר כוחות וחסר מוטבציה, מת מהלך. כשיזאיכים מהתקף פסיכוטי זה כמו אחד פיצצת אוטם שהחטוףוצה בנפש. מזכיר שהתרוקן אחורי קצר וצריך למלא מחדש. היהי ציריך להתאושש". למולו, הוא אומר, המכג'ל זHAMUSIK הישיר שלו הם אנשים רגילים ומתח شبבים. "כל הכאב להם שלא פיטרו אותה. בדייבר, זה התבדר כמורל הגודל, כי העברודה החזקה אותה מעל פניה המים, בכל מובן". כל אותה תקופה, לדברין, נטל תרופות, ובכל תשלב מוסים הוא הוריד למג'רי את התרופות, המינוי, כי המצב השתפר, "עד שבשלב מסוים, בכל מובן". ואמר לי: 'רונן, אתה בריא'. מאוחר יותר התבדר שזו הייתה טעות גrolah".

והמשך▶

בසך הכל, החיים טובים

"לא ראייתי שום דבר פשוט בודדים שרונן סיפר לי על ההתקפים ועל האשפוז כי לא ראייתי מולי בנורא מקרים. נסיך", אמרת אשתי דוד (39), אשתו של דונן. "שנפנסנו, אמרתי לעצמי שלא יכול להיות שהוא בלינדר דייט. היתי טיפוס נורא עסוק, גידרתי לבר את בתי, עשית קריירה, ולפנִי אין חיו ליכמה פגישות עיוורות והיה פשוט מזועז. והנה, נפגשתי איתו, והוא כבש אותי מהרגע הדואש.

"לפנִי שנפנסנו הודיעתי להורי, שאצלם השארתי את בתי, שאני הולכת לפגישה קדרה, כי כבה זה היה תמיד עונתנו אותו בהתקף השני. הוא נרא השעות. כשרון סיפר שאנו עונתנו גם לקרים גם לגברים. אני טופחת לע' עזוב ושבור. פתאום ראייתי שהוא יכול לתקן את החירות".

• לא חזרת להביא את בתך לבן זוג שאושפזו בבית-חולות פסיכיאטרי? "ממש לא. הבנתי שיש בהן אדם חזק שירוד לסתורו, ואני חשבתי שהתקפים הקודמים נבעו מעומס יתר שלחה על עצמו. היום הוא חי טוב ור' גוע, מאושר, עשה מה שהוא אוהב, ואני תומכת ועומדת מאחוריו. אני אמרת שוגיות היא בטוב וברע".

• של מי הייתה היוזמה לצאת עם הסיפור האישית שלו החוצה? "הרעין לכתב ספר היה של דונן. אבל בדור שידענו שהכר ויצא הכל החוצה, הוא חש שאחריו שידענו, האבו אותו פחות, ואני אמרתי לו שהוא היה בדיקוק להיפוך. והוא רדי אותו לכתב. לא חשתתי מהSTITגמא. יותר מזה חילקתי את הספר לכל החברים שלו בעוכרה".

"אמא של אלי אמרת שמהרב הנורא שעברת קיבלתית את המנתה המדהימה ביותר – את אסתטי", אומר דונן. "היא אישת מקסימה ותומכת, שנונתת לי כר' חות וגבוי לעשות מה שאינו אהוב. היא שעוררה אותי לקחת את הספר האיש שלי, שעד אז החבטי אותו ככל האפשר, ולצאת אותו החוצה. היא עודדה אותו לספר לעולם שהוא חלק מני, ומישוצה לקל אוטי – קיבל אותי עם כל מה שאינו".

"אסתטי נתנה לי כוחות לכתוב את הספר 'פסיכופריה', ובמקביל להוצאה הספר התחלתי להופיע בתקשורת, לפעיל למען נפגעי נפש, ול' נHAL את פורום 'ציפורי הנפש' לתמיכה בנפגעים נפש בפורטל נכי'ה". בನוסף, אני חבר ועד במל'ם – מתמודדים למען מתמודדים (ארגון קבוצה לעזרה עצמית הנפש בישראל) – ומתחזק את האתר שלו, מנהה קבוצה לעזרה עצמית בארגון 'אנוש' לנפגעים נפש ומשפחותיהם, ומריצה במפגרות שונות ברחבי הארץ. היום רוב ומני מיפור לפיעילות המגוונת הזאת. בנוסח, אני עושה תואר שני במינהל עסקים. בסך הכל, החיים טובים. אני גם כותב עכשווי ספר שני, הפעם ספר מתח שיגבורו עבר התקפים פסיכולוגיים. לקחת את הפסיכולוגיה קצת קדרימה וחשבתי מה היה קורה אם מחשבות השווא היו מתגשות באמת".

• ומה המטר שלך? "שםה שקרה לי יכול לקרות לכל אדם, והעובדת כי אדם עובר משבר נפשי לא אמרה להצמיה לו קוגנים. יומם, התוצאות ההורשות אפשרות חיים נורמליים. אני לוקח תרופות בקביעות, כמו חול'י סוכרט או יתר לחץ דם, וחווים מלאים וטובים. בעצם, רק אהנו זעיר מה'י אני בפסיכוזה. שאר הזמן אני במצב של יציבות. בכוננה אני לא אומר אני בריא, אבל אני מאמין, וחווב לי לשבור את הSTITגמא, השוב לי להבהיר למי ש עבר משבר נפשי ואיפלו כוה שיש לנו שם מבהיל כמו התקף פסיכולוגי, הוא לא מפצלת". ■

אשר כי מדורבר בתתקף, הוועקה את אהינו, והוא הוטע היישר למחלקה הפתוחה בבית-חולות פסיכיאטרי, שם אושפז.

"ביום השני לאשפוז אשתי אמרה לי, 'אני חולכת', נפרדה ממנה, וזה", אומר דונן. "היא לא חזרה יותר. גם לא התקשרה. נתק מוחלט. כשהיצאתו לחוץ פשה, מצאתה שהבית ריק מוחדרים שלא. מאו לא ראיית אותה, עד לדין בגדי רושים בכית הדין הרבני. את התקף עצמו עברתי די בקהלת, אבל מה שהיה לגביי משבר גדול היה הנטישה שלה, כשהייתי הכח זוק לה".

השתדרומה מהתקף הראשון הייתה כל-כך קשה ועמוקה, עד שהחלטה בין

לבין עצמה שם יקרה שוב, היה קמה וועותה".

סיפור אהבה שהתחילה בבליננד דיזט

אחרי עשר שנים של זוגיות, מזמן חמש שנים נישאים עם האישה שאהבת, מצא דונן את עצמו בפני שקת שברה. לבעודה חור מיד, חדור מוטבצ'זיה לחזר לשגרה ולהיות כרוניל. "גיטשליה היה יותר בסדר מבסדר, וזה מכחיה עצומו עד היום. יש לי תפוקה מלאה, עם יכולות בשטח. אבל או היה לי קשה להיוות בבית לבד. חיפשתי קרובה. גרשמתי לכמה אתרי היכריות באנטרנט ולודר שירות של היכריות נחמד, שבו מקבלים פעם בחודש רשות שמות על פיה העדפות שרשמתו. החלתי לצאת לדירותים בזירה אוביינית".

• מותי סיפרת לבחרות על התקפים שיעברת? "מחד מאד. אצל הכל פתוח וגלי. להלך סייפות שעברתי משבר ולא פירשתי. להלך סייפות שהיית מאושפז בቤת-חולות פסיכיאטרי. חקל מה'י פגשים הסתמיימו מצד'י וחלק מצד'ן. אני ממשין שלפעמים זה הרתיע, אבל אף אחת לא אמרה לי בഗלי שזה מפרק לה".

ואנו, הוא מספר, הכיר "בחורה מקסימה, עם שמחת חיים, שקיבלה אותי כמו אני", והוא מתכוון לאסתטי, שהפכה לאשתו השנייה. לה סייף את הסרי פור במלואו כבר בפגישת הראשונה. "הלכנו בטיטילת של נהריה, רקדנו בגם, התהבקנו, ואו אמרתי לה: 'יש לי משחו לספר לך'. היא שירה כל-כך הרבה הרובנה חמימות ונחמדות, שהרגשי צורך לספר לה מיד הכל".

• איך אסתטי הגיבה? "היא אמרה שזה לא נורא, כי זה יכול לקרות לכל אחד, וזה אכן התרחש. זה יכול לקרות לכל אדם בכל קבוצת אוכלוסייה, בכל מעמד ובכל גיל – על אף שהסיכויים יותר גורלים בגנים הצעירים. גיל 30, שאו זה קרה לי, נחשב לדי מאוחר".

• בשיט霏ר לה שאשתך הראשונה עוזבה בהתקף הפסיכולוגי השני, היא לא חששה שהיא יקרה לך שוב? "כלכל לא. אין לה דעות קדומות. בהמשך היא סייפה לי שבאותו ערב חורה הביתה ואמרה לאמה: 'בבוקר שנה אני מתחנת', וזה באמת מה שקרה. אנחנו ביחס כבר חמישה שנים ונשואים ארבע שנים".

אסתטי, מדריכת תוכנה בחברת מחשבים, הייתה או אם חדיירות לילדת בת שנתיים וחצי. "זה היה ר' חדש ודוי מוזר לי. עד או לא ברותי ילדים קטנים", אומר דונן. "בתתבהלה היו לנו חבל קליטה הדדיים. בחנו אחד את השני. ילדה היה קשה שמייחדו ור' נכנס ומתהרה על תשומת הלב של אמה. היום היא בת שבע וחצי והיחסים בינינו מצינים. אימצתי אותה רשמית ועכשו היה בא כל דבר".

• היה לך מאו עוד התקף? "לא. לדעתו, לעזרה ולתמיכה של בת הוג' יש בזה תפקיד חשוב מאוד מאוד". ■

"אני לוקח תרופות בקביעות, כמו חול'י סוכרט או יתר לחץ דם, וחווים מלאים וטובים. בעצם, רק אהן מחייב אני בפסיכוזה. שאר הזמן אני במצב של יציבות. בכוננה אני לא אומר אני בריא, אבל אני מאמין כוה שיש לנו שם מבהיל כמו התקף פסיכולוגי, הוא לא מפצלת". ■